



### T R E Ś Ć :

#### ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 59 — Nr 58 z dnia 23.2.1952 r. w sprawie gospodarowania drewnem opałowym pozyskanym z używanych słupów teletechnicznych i energetycznych.

Poz. 60 — Nr 63 z dnia 29.2.1952 r. zmieniające zarządzenie w sprawie budowy baraków na kwatery zbiorowe dla robotników budowlanych.

Poz. 61 — Nr 64 z dnia 3.3.1952 r. w sprawie usprawnienia przewozu przedmiotów ciężkich na wagonach specjalnych.

#### INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 62 — Nr 1 z dnia 20. 2. 1952 r. o trybie sporządzania bilansu maszyn, urządzeń technicznych, konstrukcji stalowych oraz kabli i przewodów na 1953 r.

59.

#### ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 58 z dnia 23 lutego 1952 r.

(znak BI7A-07-90)

#### w sprawie gospodarowania drewnem opałowym pozyskanym z używanych słupów teletechnicznych i energetycznych.

W celu uregulowania gospodarki drewnem opałowym pozyskanym z używanych słupów teletechnicznych i energetycznych zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministrowie: Poczt i Telegrafów, Kolei oraz Przemysłu Ciężkiego w terminie do dnia 15 marca 1952 r. ustalą, jakie drewno uzyskane ze słupów teletechnicznych i energetycznych usuniętych z linii uznaje się za drewno opałowe.

§ 2. 1. Drewno opałowe, o którym mowa w § 1, zwane dalej drewnem opałowym, powinno być wymierzone i zaewidencjonowane.

2. Sposób magazynowania, wymierzania i ewidencjonowania drewna opałowego ustalą właściwi ministrowie, wymienieni w § 1, każdy dla swego resortu.

§ 3. 1. Jednostki podległe Ministrom: Poczt i Telegrafów, Kolei oraz Przemysłu Ciężkiego obowiązane są zgłaszać właściwym terenowo Okręgowym Przedsiębiorstwom Handlu Opalem ilości drewna opałowego przeznaczonego do zbycia, zawiadamiając o tym jednocześnie właściwy terenowo oddział (ekspozytura) Państwowej Centrali Drzewnej z podaniem ilości drewna zatrzymanego na własny użytek.

2. Nie podlegają zgłoszeniu do zbycia ilości drewna opałowego w ramach kontyngentu przyznanego na pokrycie zapotrzebowania na drewno opałowe dla zaspokojenia potrzeb własnych oraz dla zaopatrzenia pracowników z tytułu należnego im deputatu i innych zobowiązań, wynikających z zawartych umów.

§ 4. 1. Okręgowe Przedsiębiorstwo Handlu Opalem wyznaczy dystrybutorów właściwych do zakupienia zgłoszonego drewna opałowego i zawiadomi o tym zgłaszającego.

2. Dystrybutor obowiązany jest zakupić zaofiarowane ilości drewna opałowego po cenach ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa.

3. Dystrybutor powinien zgłaszać mu do skupu drewno opałowe z demontażu zakupywać loco wagon stacja załadowania.

4. Na zlecenie dystrybutora jednostki zgłaszające drewno do zbycia obowiązane są wysłać je w ładunkach pełnowagonowych, po ustalonych zgodnie z ust. 2 cenach hurtowych pomniejszonych o przysługującą dystrybutorowi marżę hurtową.

5. Dystrybutor obowiązany jest zabrać zgłoszone mu do skupu drewno opałowe w terminie 30 dni od daty jego zgłoszenia. Po tym terminie koszty dalszego składowania drewna ponosi dystrybutor.

§ 5. Ministerstwa: Poczt i Telegrafów, Kolei oraz Przemysłu Ciężkiego opracują stawki dla prac akordowych, związanych ze zbórką, układaniem w stopy, załadowaniem i wysyłką drewna opałowego z demontażu i przedstawią je do zatwierdzenia PKPG.

§ 6. Drewno opałowe należy przeliczać na szczapy opałowe w relacji 1mp. drewna opałowego ze słupów = 1 mp. szczap opałowych.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

60.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO  
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA  
GOSPODARCZEGO**

Nr 63 z dnia 29 lutego 1952 r.  
(znak BU2-01-802)

**zmieniające zarządzenie w sprawie budowy baraków na kwatery zbiorowe dla robotników budowlanych.**

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 64 z dnia 3 marca 1951 roku (Biuletyn PKPG Nr 7, poz. 74) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 2 po słowach „w 1951 r.“ dodaje się słowa „i w 1952 r.“;

2) w § 12 ust. 1 po słowach „w roku 1951“ dodaje się słowa „i 1952“;

3) § 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Po zakończeniu budowy przedsiębiorstwo obowiązane jest zdemontować barak. Zdemontowany barak stanowi składnik majątkowy przedsiębiorstwa“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lutego 1952 r. z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI  
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

61.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO  
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA  
GOSPODARCZEGO**

Nr 64 z dnia 3 marca 1952 r.  
(znak KL2E-01-4)

**w sprawie usprawnienia przewozu przedmiotów ciężkich na wagonach specjalnych.**

W związku z nieracjonalnym wykorzystywaniem istniejących wagonów specjalnych do przewozu przedmiotów ciężkich, a zwłaszcza wagonów-platform z zagłębioną podłogą oraz w celu planowego pokrycia zapotrzebowań na tego rodzaju wagony, zarządza się w porozumieniu z Ministrem Kolei, co następuje:

§ 1. 1. Nakłada się na wszystkich użytkowników taboru kolejowego obowiązek zgłaszania, począwszy od 25 marca 1952 r., na 30 dni naprzód Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych zapotrzebowań na wagony-platformy specjalne o ładowności 50 ton i wyżej do przewozu przedmiotów ciężkich oraz na wagony do przewozu przedmiotów o wymiarach przekraczających ustaloną skrajnię.

2. W zapotrzebowaniach należy podawać: długość, szerokość, wysokość i wagę zaplanowanych do przewozu przedmiotów, proponowany rodzaj wagonu, termin naładunku, stację nadania oraz stację przeznaczenia.

§ 2. Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych po otrzymaniu zapotrzebowań, stosownie do § 1, obowiązane są do zawiadomienia nadawcy co najmniej na 10 dni naprzód o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu zapotrzebowania w żądanym terminie, podając jednocześnie szczegóły dotyczące rodzaju podstawianego wagonu oraz ewentualnie inny termin, niż zgłoszony w zapotrzebowaniu.

§ 3. Zainteresowani Ministrowie w terminie do dnia 25 marca 1952 r. wydadzą podległym jednostkom odpowiednie zarządzenia wykonawcze.

§ 4. Minister Kolei w terminie do dnia 25 kwietnia 1952 r. wyda zarządzenie, wprowadzające opłaty na rzecz Polskich Kolei Państwowych w przypadku przetrzymania przez nadawcę lub odbiorcę wagonów specjalnych do przewozu przedmiotów ciężkich ponad czas wolny od postojowego w następującej wysokości:

od 1 do 4 godzin — 10 zł za wagono-godzinę,  
od 5 do 24 godzin — 20 zł za wagono-godzinę,  
ponad 24 godziny — 50 zł za wagono-godzinę.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 3 marca 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI  
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

62.

**INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO  
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA  
GOSPODARCZEGO**

Nr 1 z dnia 20 lutego 1952 r.

**o trybie sporządzania bilansu maszyn, urządzeń technicznych, konstrukcji stalowych oraz kabli i przewodów na rok 1953.**

W celu należytego powiązania planów produkcji oraz importu maszyn, urządzeń technicznych, konstrukcji stalowych oraz kabli i przewodów z potrzebami inwestycji, remontów, kooperacji, rynku wewnętrznego i eksportu w roku 1953, ustala się następujący tryb sporządzenia bilansu tych maszyn i urządzeń:

**I. Postanowienia ogólne.**

§ 1. 1. Bilans na rok 1953 maszyn, urządzeń technicznych, konstrukcji stalowych, kabli i przewodów, zwanych w dalszym ciągu w skróceniu urządzeniami, sporządzą jednostki organizacyjne, wymienione w załączniku do instrukcji.

2. Bilansowaniu podlegają urządzenia określone w załączniku.

3. Bilans powinien być sporządzony pod kierownictwem Departamentu Przemysłu Ciężkiego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG).

§ 2. Bilans na rok 1953 należy sporządzać w dwóch etapach:

1) w etapie wstępnym — w terminie do 30 kwietnia 1952 r.

2) w etapie końcowym — w terminie do 15 września 1952 r.

§ 3. 1. Bilans należy sporządzić przez zestawienie zapotrzebowań wszystkich odbiorców oraz możliwości dostaw krajowych i importu, jak również możliwości przydzielenia urządzeń zbędnych, zgłaszanych do wykorzystania.

2. Bilans urządzeń, których przeciętny okres produkcji jest dłuższy niż rok, powinien być sporządzony na okres dwuletni lub trzyletni.

**II. Składanie zapotrzebowań.**

§ 4. 1. Zapotrzebowanie na urządzenia, podlegające bilansowaniu zgłaszają:

- 1) inwestorzy dla zaopatrzenia inwestycji wykonywanych zarówno sposobem gospodarczym jak i zleconym,
- 2) odbiorcy na potrzeby remontów,
- 3) zakłady produkcyjne, używające urządzeń do wyposażenia produkowanych przez nie innych maszyn i urządzeń (kooperacja),
- 4) jednostki organizacyjne handlu wewnętrznego dla zaopatrzenia rynku wewnętrznego,
- 5) centrale handlu zagranicznego na potrzeby eksportu

2. Inwestorzy, mający trudności w sprecyzowaniu zapotrzebowania na urządzenia dla zaopatrzenia inwestycji wykonywanych sposobem zleconym, powinni zwrócić się o udzielenie fachowej pomocy do przedsiębiorstw montażowych, które mają wykonywać dane inwestycje.

§ 5. Zapotrzebowania zgłaszane dla sporządzenia bilansu powinny być oparte na następujących podstawach:

- 1) zapotrzebowania na cele inwestycyjne powinny być udokumentowane co najmniej projektem wstępnym, zatwierdzonym przez właściwą Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI) zgodnie z instrukcją PKPG Nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji. W odniesieniu zaś do inwestycji, polegających wyłącznie na zakupach i nie wymagających sporządzenia projektu technicznego, podstawę zgłoszenia zapotrzebowania stanowi zatwierdzony przez KOPI program zakupów dla danego tytułu inwestycyjnego.

Program zakupów powinien mieć techniczno-ekonomiczne uzasadnienie potrzeby oraz wyboru typu i ilości urządzeń wyspecyfikowanych w programie, oparte o dokładną analizę zdolności produkcyjnych posiadanego i planowanego parku maszyn i urządzeń, o liczby planowanej produkcji lub innej działalności inwestora oraz najnowsze techniczno-ekonomiczne wskaźniki wydajności inwestowanych urządzeń.

- 2) zapotrzebowania na cele kooperacji powinny być oparte o wytyczne do planu produkcji na rok 1953, a w razie nieustalenia wytycznych do chwili sporządzenia bilansu — o przewidywany na rok 1953 wzrost produkcji lub usług wynikających z obowiązującego sześcioletniego planu produkcji danej gałęzi gospodarki narodowej.
- 3) zapotrzebowania na cele remontów powinny być oparte o przewidywany plan remontów na rok 1953.
- 4) zapotrzebowania na zaopatrzenie rynku wewnętrznego powinny być oparte o analizę potrzeb tego rynku i odnośne wytyczne PKPG.
- 5) zapotrzebowania na eksport powinny być oparte o istniejące zobowiązania central eksportowych i przewidywane przez nie możliwości eksportu w r. 1953.

§ 6. 1. W zapotrzebowaniu należy podać zarówno urządzenia niezamówione, jak i zamówione z terminem dostaw w roku 1953, przy czym pozycje zamówione należy wyróżnić.

2. Za zamówione należy uważać tylko takie urządzenia, na które zamawiający otrzymał potwierdzenie wykonania dostawy.

3. Jednostki zbytu urządzeń i centrale importowe obowiązane są do dostarczenia jednostkom bilansującym na ich żądanie aktualnych wykazów potwierdzonych zamówień z terminami dostawy na rok 1953.

4. Zgłoszenie zapotrzebowania do jednostki bilansującej nie jest równoznaczne z zamówieniem, które należy złożyć we właściwym czasie właściwym jednostkom zbytu, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

5. Maszyn i urządzeń zamawianych z importu w ramach kontraktów na dostawę zespołów urządzeń produkcyjnych lub usługowych (kompletne wyposażenie całego zakładu, oddziału produkcyjnego itp.), nie należy zgłaszać do bilansu.

§ 7. 1. Zbieranie danych dla sporządzenia bilansu jednostki bilansujące powinny przeprowadzić w bezpośrednim porozumieniu z departamentami inwestycji\*), planowania i zaopatrzenia poszczególnych ministerstw, centralnymi zarządami produkcyjnymi oraz inwestującymi urządzenia, central-

\*) maszyn i urządzeń.

nymi zarządami i centralami zaopatrzenia, centralami handlu krajowego, branżowymi biurami zbytu oraz centralami handlu zagranicznego.

2. Wzory formularzy potrzebnych do zebrania od odbiorców zapotrzebowania na urządzenia wraz z dokładną specyfikacją bilansowanych asortymentów urządzeń przedstawia jednostki bilansujące do Departamentu Przemysłu Ciężkiego PKPG do dnia 29 lutego 1952 r. do zatwierdzenia.

§ 8. 1. Zapotrzebowania bezpośrednich odbiorców powinny być sprawdzone przez jednostki nadrzędne oraz władze naczelnne zapotrzebowujących i przesłane wraz z zestawieniami zbiorczymi do właściwych jednostek bilansujących, w następujących terminach:

- 1) do bilansu w etapie wstępnym — do dnia 10 kwietnia 1952 r.,
- 2) do bilansu w etapie końcowym — do dnia 15 sierpnia 1952 r.

2. Zestawienia zbiorcze powinny być zaopatrzone w podpisy odpowiedzialnych pracowników władzy naczelnnej, stwierdzające planową potrzebę urządzeń zgłoszonych do bilansu.

3. Możliwości dostawy urządzeń w roku 1953, zgłaszane do bilansu przez centralne zarządy i zakłady produkcyjne, powinny być sprawdzone przez ich władze naczelnne i zaopatrzone w podpisy pracowników odpowiedzialnych za planowanie produkcji.

4. Przy ustalaniu możliwości dostawy urządzeń w roku 1953 należy uwzględnić obciążenie zdolności produkcyjnej zakładów w tym roku zamówieniami z terminami dostawy urządzeń po roku 1953.

§ 9. 1. W celu ułatwienia Centralnemu Zarządowi Budowy Maszyn Ciężkich (CZBMC) dostarczenia jednostkom bilansującym urządzenia produkowane przez ten Centralny Zarząd — danych o możliwości dostaw CZBMC w r. 1953 inwestorzy bezpośredni sporządzą zestawienia swoich zapotrzebowań na dostawy CZBMC, które mają stanowić podstawowe wyposażenie obiektów inwestowanych w roku 1953 i prześlą je do CZBMC za pośrednictwem naczelnnych inwestorów, niezależnie od zapotrzebowań na te same urządzenia, przesłanych do właściwych jednostek bilansujących.

2. Zestawienia zapotrzebowań, o których mowa w ust. 1, należy sporządzić według następujących zasad:

- 1) urządzenia należy wyspecyfikować w grupach, osobno dla każdego obiektu, według reguł obowiązujących przy sporządzaniu planu zaopatrzenia maszynowego;
- 2) urządzenia już zamówione należy oznaczyć numerem sprawy w CZBMC;
- 3) w zestawieniu należy podać dokładną charakterystykę, ciężar urządzeń i żądany lub potwierdzony termin dostawy (dotyczy to także urządzeń zamówionych w CZBMC z terminami dostawy po roku 1953);
- 4) dla ułatwienia orientacji co do wzajemnej zależności dostaw dla danego obiektu — należy w zestawieniu wykreślić harmonogramy poszczególnych dostaw, zwłaszcza przewidywanych etapami;
- 5) w zestawieniu należy podać stan dokumentacji technicznej dla każdego obiektu;
- 6) zestawienia zapotrzebowań powinny być zgodne pod względem ilości i rodzaju wyszczególnionych urządzeń z zapotrzebowaniami przesłanymi do jednostek bilansujących.

### III. Sporządzanie bilansów.

§ 10. 1. Prace nad bilansem w etapie wstępnym powinny być prowadzone w taki sposób, aby już w początkowym okresie opracowywania planów gospodarczych na rok 1953 oddziaływały korzystnie na wielkość i asortyment planowanej produkcji urządzeń, aby wpłynęły w jak najszerszym zakresie na stosowanie przodujących metod produkcji i technologii oraz na unifikację typów i wielkości maszyn.

2. Sporządzenie bilansu urządzeń w etapie wstępnym ma również na celu umożliwienie odpowiednio wczesnego zamawiania urządzeń, które wymagają okresu wytwarzania dłuższego niż rok.

§ 11. 1. Wyniki bilansu sporządzonego w etapie wstępnym powinny być ujęte w postaci rozdzielnika urządzeń na odbiorców na szczeblu ministerstwa (centralnego zarządu).

2. Jednostki bilansujące w ciągu 14 dni od zatwierdzenia bilansu przez PKPG obowiązane są zawiadomić zainteresowanych odbiorców o ilościach urządzeń, przewidzianych dla nich w rozdzielniku bilansowym.

3. Otrzymane do wiadomości wyniki bilansu sporządzonego w etapie wstępnym powinny być przez odbiorców wykorzystane jako materiał wyjściowy przy sporządzaniu przez nich projektów planów gospodarczych na 1953 rok.

4. W odniesieniu do urządzeń o długim okresie wytwarzania, których zamówienie musi znacznie wyprzedzać termin dostawy, otrzymanie do wiadomości wyników bilansu sporządzonego w etapie wstępnym stanowi wraz z dokumentacją techniczną podstawę do odpowiednio wczesnego zamówienia urządzeń.

§ 12. Bilans urządzeń sporządzony w etapie końcowym ma na celu uaktualnienie bilansu sporządzonego w stanie wstępnym, w oparciu o wielkości zapotrzebowania i możliwości pokrycia go, wyszczególnione w projektach planów gospodarczych na r. 1953, sporządzonych w ramach ustalonych limitów, zgodnie z wytycznymi Rządu.

§ 13. 1. Przy bilansowaniu należy uzgodnić możliwość zredukowania zapotrzebowanych ilości typów i wielkości maszyn oraz możliwości ich normalizacji w celu zmniejszenia ilości indywidualnych opracowań konstrukcyjnych, zwiększenia serii produkcyjnych, a tym samym przyspieszenia produkcji i obniżenia jej kosztów, jak również zmniejszenia importu do koniecznego minimum.

2. Jednostki bilansujące powinny badać racjonalność zaplanowanego przez inwestorów podziału zamówień na krajowe i zagraniczne oraz możliwości zastąpienia rodzajów urządzeń zaplanowanych do importu, typami produkowanymi w kraju.

§ 14. 1. Bilans powinien być tak sporządzony, aby oprócz proponowanego przez jednostkę bilansującą rozdzielnika urządzeń, widoczne były ilości zapotrzebowane przez odbiorców, na których opiewają proponowane przydziały.

2. Sumy bilansowane po stronie przychodu i rozchodu poszczególnych rodzajów urządzeń powinny być sobie równe.

§ 15. 1. Po stronie przychodu należy w bilansie wyodrębnić produkcję krajową i import. Produkcję krajową należy ująć odrębnie według poszczególnych centralnych zarządów, a w miarę potrzeby i możliwości także w podziale na zakłady produkcyjne. Przy imporcie należy podać kraj, z którego dane urządzenie ma być dostarczone oraz przybliżone ceny i wartość urządzeń w złotych. Urządzenia zamówione należy we wszystkich pozycjach bilansu wyodrębnić.

2. Stronę przychodową bilansu jednostki bilansujące powinny uzgodnić protokolarnie z dostawcami, a mianowicie:

1) pozycję przychodu z produkcji krajowej — z centralnymi zarządami lub zakładami produkcyjnymi oraz z właściwymi departamentami planowania;

2) pozycję przychodu z importu — z właściwymi centralami handlu zagranicznego oraz z Departamentem Importu Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

§ 16. 1. Po stronie rozchodu należy podać rozdzielnik urządzeń na poszczególnych odbiorców — w zasadzie na szczeblu ministerstwa. Strona rozchodowa powinna obejmować również ewentualne rezerwy urządzeń, przeznaczone do rozdysponowania w okresie realizacji.

2. Przy sporządzaniu rozdzielnika należy w pierwszej kolejności uwzględnić zapotrzebowanie na cele kooperacji.

3. Przydziały w rozdzielniku, proponowane przez jednostkę bilansującą, należy przed przesłaniem bilansu do PKPG omówić z głównymi odbiorcami na szczeblu ministerstwa i z wyników tych rozmów sporządzić protokoły.

§ 17. 1. Jeżeli urządzenia bilansowane stanowią podzespoły dla produkcji innych maszyn lub urządzeń, to oprócz uwzględnienia tych potrzeb w rozdzielniku bilansowym, należy dodatkowo sporządzić odrębny rozdzielnik, zwany planem kooperacji.

2. W planie kooperacji powinny być wyszczególnione po stronie przychodu wszystkie zakłady produkujące bilansowane urządzenia, a po stronie rozchodu wszystkie zakłady — odbiorcy.

3. W planie kooperacji należy wymienić rodzaj i ilość urządzeń, dla wyprodukowania których przeznaczone są urządzenia bilansowane. Dane te powinny być zgodne z aktualnym projektem lub wytycznymi do planu produkcji na rok 1953.

4. Plan kooperacji powinien zawierać terminarz dostaw poszczególnych urządzeń bilansowanych, ściśle zharmonizowany z planem produkcji urządzeń wyposażanych.

§ 18. 1. Bilanse poszczególnych urządzeń powinny być zaopatrzone w terminarze dostaw. W odniesieniu do maszyn typu towarowego oraz kabli i przewodów należy podawać kwartalne serie dostaw, w odniesieniu zaś do urządzeń produkowanych indywidualnie — harmonogramy dostaw.

2. Ustalenie terminów dostaw powinno być dokonywane w porozumieniu z departamentami (biurami) inwestycji, maszyn i urządzeń, planowania zainteresowanych ministerstw.

§ 19. Jednostki bilansujące powinny w ciągu 2 tygodni po zatwierdzeniu przez PKPG bilansu urządzeń sporządzonego w etapie końcowym powiadomić uwzględnionych w rozdzielniku odbiorców o przyznanym im przydziałach, ze wskazaniem bezpośredniego dostawcy, dostawców (wytwórców) zaś o obowiązujących ich dostawach.

### IV. Postanowienia końcowe.

§ 20. 1. Jednostki bilansujące obowiązane są w miarę potrzeby do wzajemnej współpracy oraz wymiany doświadczeń w zakresie bilansowania urządzeń.

2. Jednostki bilansujące w przypadkach wątpliwości i trudności w sprawach bilansu urządzeń powinny zwracać się do PKPG (Departament Przemysłu Ciężkiego, Wydział Bilansów Maszyn).

§ 21. Ministerstwa nadzorujące jednostki organizacyjne, wymienione w załączniku, zgłoszą do PKPG (Departament Przemysłu Ciężkiego) w terminie do 29 lutego 1952 r. nazwiska osób, które będą odpowiedzialne za kierowanie pracami bilansowymi w zakresie poszczególnych urządzeń.

§ 22. W przypadkach, gdy czynności związane ze sporządzeniem bilansu urządzeń nie wchodzi w zakres normalnych czynności jednostki organizacyjnej wymienionej w załączniku, właściwi ministrowie powołają przy tych jednostkach komisje złożone z fachowców odpowiednich dla danego rodzaju urządzeń, w celu sporządzenia ich bilansu na rok 1953.

§ 23. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 25 lutego 1952 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI  
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik do Instrukcji  
Przewodniczącego PKPG  
Nr 1 z dnia 20. II. 1952 r.

## W Y K A Z

**jednostek organizacyjnych, sporządzających bilanse niżej wyszczególnionych maszyn, urządzeń technicznych, konstrukcji stalowych, kabli i przewodów na rok 1953.**

### I. Centrala Handlowa Przemysłu Elektrotechnicznego (CHPE) Biuro Zbytu Maszyn Elektrycznych

**Maszyny elektryczne, piece elektryczne i wózki akumulatorowe**

1. Maszyny prądu zmiennego (silniki asynchroniczne, synchroniczne, komutatorowe i inne specjalne).
2. Maszyny prądu stałego.
3. Przetwornice.
4. Piece elektryczne przemysłowe (muflowe, komorowe, tyglowe, elektrodowe, indukcyjne wysokiej i niskiej częstotliwości oraz inne).
5. Transformatory mocy.
6. Wózki akumulatorowe.

### II. CHPE. Biuro Zbytu Aparatów Elektrycznych

**Aparaty elektryczne**

1. Aparaty rozdzielcze i zabezpieczające wysokiego napięcia.
2. Aparaty rozdzielcze i zabezpieczające niskiego napięcia.
3. Aparaty do urządzeń dźwigowych.
4. Aparaty do trakcji.
5. Aparaty probiercze i do gospodarki ruchu elektrycznego.

### III. CHPE — Biuro Zbytu Sprzętu Teletechnicznego

**Sprzęt teletechniczny**

1. Łącznice telefoniczne.
2. Łącznice telegraficzne.
3. Sprzęt wzmacniakowy.
4. Urządzenia sygnalizacyjne (z wyjątkiem sygnalizacji kolejowej, żeglugowej i lotniczej).
5. Dalekopisy.
6. Prostowniki stykowe.

### IV. CHPE — Biuro Zbytu Kabli i Przewodów

**Kable i przewody**

1. Kable energetyczne.
2. Kable telefoniczne.
3. Przewody gołe (krzemobrazowe, bimetalowe, linki, druty nawojowe i inne).
4. Przewody silnoprądowe.

### V. Centralne Biuro Obrotu Maszynami

**Maszyny i urządzenia odlewnicze**

1. Piece odlewnicze.
2. Piece do suszenia piasku.
3. Mieszarki masy formierskiej.

4. Spulchniacze.
5. Maszyny formierskie.
6. Inne maszyny i urządzenia odlewnicze.

**Kotły przemysłowe**

1. Kotły parowe wodnorurkowe.
2. Kotły parowe płomienicowe.
3. Kotły parowe stojące.
4. Kotły parowe płomieniówkowe.
5. Kotły parowe lokomobilowe.
6. Kotły statkowe.
7. Kotły wodne centralnego ogrzewania La Monta o wydajności 1250 tys. i więcej kal/godz.

**Obrabiarki do obróbki wiórowej metali**

1. Tokarki, nataczarki, centrówki.
2. Rewolwerówki.
3. Karuzelówki.
4. Tokarki kolejowe specjalne.
5. Automaty tokarskie i półautomaty.
6. Wiertarki.
7. Wiertarki-frezarki, wytaczarki.
8. Szlifierki, ostrzarki, docieraczki, polerki.
9. Frezarki.
10. Gwinciarki.
11. Piły i obrzynarki.
12. Strugarki podłużne.
13. Strugarki poprzeczne i dłutownice.
14. Przeciagarki.
15. Obrabiarki do uzębień.
16. Obrabiarki specjalne.

**Obrabiarki do obróbki plastycznej metali i innych tworzyw**

1. Prasy.
2. Młoty.
3. Maszyny kuźnicze.
4. Maszyny do wyrobu sworzni, śrub, nitów i nakrętek.
5. Nożyce i dziurkarki.
6. Maszyny do gięcia i prostowania oraz do wyrobu blachy.
7. Zwijarki, krawędziarki.
8. Nitownice.
9. Maszyny do walcowania gwintów.
10. Maszyny do wyrobu pilników.
11. Maszyny do wyrobu opakowań blaszanych.
12. Inne obrabiarki.

**Obrabiarki do drzewa**

1. Traki.
2. Piły tarczowe, taśmowe i specjalne.
3. Strugarki i wyrówniarki.
4. Frezarki.
5. Tokarki zwykłe i kopiarki.
6. Wiertarki.
7. Cynkarki i czopiarki.
8. Obrabiarki specjalne.

**Silniki spalinowe**

1. Silniki Diesla stacyjne
2. Silniki Diesla do statków (maszyny główne)
3. Silniki Diesla do statków (maszyny pomocnicze)
4. Silniki Diesla do trakcji szynowej
5. Silniki Diesla przenośne i przewoźne
6. Silniki gazowe
7. Silniki benzynowe przemysłowe.

**Sprężarki**

1. Sprężarki tłokowe do powietrza (stałe, przewoźne)
2. Sprężarki stałe do tlenu i innych gazów
3. Turbosprężarki.

**Urządzenia chłodnicze**

1. Sprężarki chłodnicze
2. Aparatura chłodnicza
3. Szafy chłodnicze
4. Urządzenia specjalne.

**Pompy przemysłowe**

1. Pompy tłokowe o napędzie parowym bezpośredniego działania
2. Pompy wirowe
3. Pompy rotacyjne do olejów i mydła
4. Pompy kwasoodporne wirowe
5. Pompy próżniowe.

**Maszyny do rozdrabniania i przeróbki minerałów**

1. Łamacze
2. Łupiarki
3. Traki i piły
4. Przesiewniki
5. Separatory
6. Filtry
7. Prasy filtracyjne
8. Płuczki i flotacje
9. Młyny
10. Dezyntegratory
11. Suszarki
12. Mieszarki
13. Kołogioty
14. Walce
15. Prasy ceramiczne
16. Inne maszyny i urządzenia

**Sprzęt budowlany**

1. Koparki i ładowarki
2. Maszyny do przesuwania i spulchniania urobku
3. Kafary
4. Maszyny do przygotowania kruszywa
5. Maszyny do mieszania betonu i zapraw
6. Maszyny i urządzenia do mechanicznego transportu betonu i zapraw
7. Wibratory
8. Maszyny do robót wykończeniowych
9. Maszyny i sprzęt do żelaza zbrojeniowego i rur
10. Walce do budowy dróg
11. Ubijaki ciężkie
12. Maszyny do budowy dróg i utrzymywania nawierzchni
13. Żurawie obrotowe stałe
14. Żurawie obrotowe przesuwane i jezdne
15. Przenośniki
16. Wyciągi pionowe
17. Podnośniki
18. Lokomotywki spalinowe na tor 600 mm
19. Wózki szynowe na tor 600 mm
20. Sprzęt wąskotorowy przenośny.

**VI. Biuro Zbytu Gazów Technicznych, Materiałów i Sprzętu Spawalniczego****Sprzęt spawalniczy**

1. Spawarki wirujące
2. Spawarki transformatorowe
3. Zgrzewarki punktowe i liniowe
4. Zgrzewarki stykowe
5. Zgrzewarki do pił taśmowych
6. Zgrzewarki do napawiania płytek na noże tokarskie
7. Spawarki z silnikiem spalinowym
8. Automaty spawalnicze
9. Wytwornice acetylenowe
10. Butle do gazu
11. Inny sprzęt spawalniczy

**VII. Departament Komunikacji i Łączności PKPG****Tabor samochodowy**

1. Samochody osobowe
2. Samochody ciężarowe
3. Samochody specjalne
4. Autobusy i trolejbusy
5. Ciągniki
6. Motocykle
7. Przyczepy i naczepy

**VIII. Departament Rolnictwa i Leśnictwa PKPG****Maszyny i narzędzia rolnicze**

1. Narzędzia do uprawy ziemi
2. Siewniki i sadzarki
3. Narzędzia pielęgnacyjne
4. Maszyny i narzędzia do zbioru
5. Maszyny do młócenia
6. Maszyny czyszczące i sortujące
7. Maszyny do przyrządzania paszy
8. Inne maszyny i narzędzia

**IX. Biuro Zbytu Przemysłu Precyzyjno-Optycznego****Wagi**

1. Wagi kolejowe
2. Wagi wzorowe
3. Wagi magazynowe
4. Wagi automatyczne
5. Wagi handlowe
6. Wagi specjalne

**Maszyny do szycia****X. Departament Zaopatrzenia Ministerstwa Górnictwa****Maszyny i urządzenia górnicze**

1. Urządzenia wiertnicze
2. Maszyny wyciągowe
3. Narzędzia do urabiania
4. Maszyny wrębowe
5. Wręboładowarki
6. Maszyny do ładowania
7. Przenośniki dołowe
8. Wozy kopalniane
9. Urządzenia nad- i podszybowe
10. Kołowroty
11. Wentylatory specjalne
12. Pompy przodkowe
13. Inne urządzenia górnicze.

**XI. Departament Zaopatrzenia Ministerstwa Żeglugi****Tabor pływający morski i śródlądowy****XII. Centralny Zarząd Przemysłu Okrętowego**

Wyposażenie taboru pływającego (Plan kooperacji) Departament Inwestycji

**XIII. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego**

Maszyny i urządzenia do produkcji chemicznej

1. Urządzenia do magazynowania (zbiorniki)
2. Urządzenia do mieszania substancji o małej lepkości
3. Urządzenia do mieszania substancji o dużej lepkości
4. Urządzenia do mieszania ciał stałych
5. Urządzenia do wymiany ciepła
6. Urządzenia do rozdzielania mechanicznego
7. Urządzenia do rozdzielania metodami fizycznymi
8. Urządzenia specjalne
9. Maszyny i urządzenia do wyrobów z mas plastycznych i gumy
10. Maszyny i urządzenia dla przemysłu papierniczego
11. Inne urządzenia do produkcji chemicznej.

**XIV. Departament Inwestycji Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego**

Maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu

1. cukrowniczego
2. tłuszczowego
3. fermentacyjnego
4. cukierniczego
5. tytoniowego
6. kosmetycznego
7. ziemniaczanego
8. kawowego
9. owocowo-warzywnego
10. zielarskiego
11. drożdżowego
12. spirytusowego

**XV. Centralny Zarząd Przemysłu Młynarskiego**

Maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu młynarskiego i dla elewatorów zbożowych

**XVI. Związek Spółdzielni Spożywców**

Maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu piekarskiego

**XVII. Departament Zaopatrzenia Handlu Ministerstwa Handlu Wewnętrznego**

Maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu gastronomicznego

**XVIII. Centralny Zarząd Przemysłu Mleczarskiego**

Maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu mleczarskiego

**XIX. Departament Przemysłu Lekkiego i Spożywczego PKPG**

Maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu rybnego

**XX. Departament Techniki Ministerstwa Handlu Wewnętrznego**

Maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu mięsnego

**XXI. Centralny Zarząd Energetyki (w ścisłym porozumieniu z jednostką bilansującą kotły parowe)**

1. Turbogeneratory parowe kompletne
2. Turbogeneratory wodne kompletne
3. Turbiny parowe
4. Turbiny wodne

**XXII. Centralny Zarząd Przemysłu Hutniczego**

Maszyny i urządzenia hutnictwa żelaznego

1. Maszyny i urządzenia dla wzbogacenia i aglomerowania rud
2. Urządzenia wielkich pieców
3. Urządzenia stalowni
4. Urządzenia walcowni

**XXIII. Centralny Zarząd Przemysłu Metali Nieżelaznych**

Maszyny i urządzenia hutnictwa nieżelaznego

1. Urządzenia dla wzbogacenia rud
2. Urządzenia do wytopu metali (nieelektryczne)
3. Urządzenia walcowni i prasowni

**XXIV. Centralny Zarząd Przemysłu Koksochemicznego**

Maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu koksochemicznego

1. Urządzenia stacji mieszalniczych
2. Urządzenia i maszyny wsadnicze
3. Wyposażenie pieców koksowniczych i gazowniczych
4. Wozy i elektrowozy gaśnicze
5. Ssawy i dmuchawy specjalne

**XXV. Centralny Zarząd Przemysłu Taboru Kolejowego**

Tabor szynowy

1. Parowozy
2. Wagony osobowe i towarowe
3. Lokomotywy elektryczne
4. Lokomotywy motorowe
5. Wagony motorowe
6. Drezyny motorowe
7. Wozy tramwajowe motorowe i przyczepne
8. Lokomotywy kopalniane dołowe
9. Elektrowozy specjalne

**XXVI. Centralny Zarząd Budowy Maszyn Ciężkich**

1. Żurawie portowe
2. Żurawie stoczniowe
3. Dźwigi bramowe podwórzowe
4. Suwnice
5. Przesuwnice wagonowe i obrotnice normalno- i wąskotorowe
6. Wyciągi pionowe (z wyjątkiem kopalnianych, wielkopiecowych i budowlanych)
7. Wyciągi elektryczne

**XXVII. Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych**

Konstrukcje stalowe

1. Konstrukcje mostowe
2. Konstrukcje nośne hal przemysłowych
3. Konstrukcje szkieletowe i dachowe budownictwa
4. Tory podsuwnicowe i ostakady
5. Wieże, słupy i maszty
6. Konstrukcje nasłupowe linii wysokiego napięcia
7. Zbiorniki o charakterze budowli stałych
8. Konstrukcje specjalne

**XXVIII. Centralny Zarząd Przemysłu Maszyn Włókienniczych**

Maszy ny i urządzenia specjalne dla przemysłu:

1. bawełnianego
2. wełnianego
3. jedwabniczo-galanteryjnego
4. roszarniczego
5. włókien łykowych
6. dziewiarskiego
7. tkanin technicznych
8. filcowego
9. guzikarsko-galant.
10. odzieżowego.

**XXIX. Zjednoczenie Urzędzeń Dźwigowych**

Dźwigi piętrowe, osobowe i towarowe

**XXX. Przedsiębiorstwo „Urządzenia Klimatyzacyjne“**

1. Urządzenia wentylacyjne
2. Urządzenia klimatyzacyjne
3. Urządzenia nawilżające
4. Urządzenia odemglające
5. Urządzenia odpylające
6. Urządzenia suszarniane
7. Urządzenia do transportu pneumatycznego

**XXXI. Centralny Zarząd Ogólnego Budownictwa Maszynowego**

Przekładnie zębate i cierne

**XXXII. Departament Drobnej Wytwórczości PKPG**

Urządzenia pralnicze

**K O M U N I K A T**

Do naszych czytelników.

Opłacanie prenumeraty zleconej u listonoszy lub w placówkach pocztowych jest najtańszym i najpraktyczniejszym sposobem regularnego otrzymywania czasopisma „BIULETYN PKPG“.

Przy dokonywaniu wpłaty, która wynosi w prenumeracie zleconej kwartalnie Zł 16,20, półrocznie Zł 32,40 rocznie Zł 64,80, nie trzeba wypełniać blankietu i nie ponosi się dodatkowych kosztów przesyłki pieniędzy.

Czasopismo „BIULETYN PKPG“ jest doręczane przez listonosza do mieszkań czytelników.

Urzędy pocztowe i listonosze przyjmują wpłaty na prenumeratę zleconą do 15 każdego miesiąca na miesiąc następny.

Opłacenie prenumeraty do końca roku zapewni regularne otrzymywanie czasopisma „BIULETYN PKPG“

## PRZEGLĄD ZAGADNIEŃ SOCJALNYCH

### m i e s i ę c z n i k

Pismo porusza i omawia zagadnienia zatrudnienia i werbunku, zagadnienia warunków pracy, ochrony pracy i prawa pracy, sprawy ubezpieczeń społecznych, inwalidzkie i pomocy społecznej, działalność akcji społecznej, problemy kadr i szkolenia, zagadnienia lecznictwa pracowniczego i inne problemy wiążące się z pracą i potrzebami mas pracujących oraz ze sposobem zaspokajania tych potrzeb w ramach budownictwa socjalistycznego.

Pismo ma charakter informacyjno-naukowy i praktyczno-instruktarszy, nie tylko ułatwiając orientowanie się w bieżących zagadnieniach socjalnych ale umożliwiając również systematyczne pogłębianie zawodowej wiedzy socjalnej. Stanowi ono ważny czynnik szkolenia i samokształcenia pracowników kadr i socjalnych, działaczy Zw. Zawodowych oraz studiującej młodzieży. Każdy zeszyt objętości 72 stron druku zawiera:

1) kilka artykułów na aktualne tematy, 2) kronikę socjalną, krajową i zagraniczną, 3) przegląd prawa społecznego (streszczenie nowych aktów prawnych i zarządzeń, orzecznictwo w sprawach pracowniczych, wyjaśnienia z dziedziny prawa pracy i dziedzin pokrewnych), 4) przegląd wydawnictw (omówienie nowych książek i ważniejszych artykułów czasopism i prasy na tematy socjalne), 5) bibliografię.

Redakcja: Warszawa, ul. Jasna 26, tel. 8-99-00 w. 195

Prenumerata i Kolportaż: PPK „RUCH“ Warszawa, ul. Srebrna 12.

Wpłaty na prenumeratę — Konto PKO-I-22216/110. — PPK „RUCH“.

Cena prenumeraty — roczna 72.— zł, półroczna 36.— zł.

Cena egzemplarza 6.— zł.

**Adres Redakcji:** Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

**Wydawca:** Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.  
Konto PKO I-15809.

Zamówienie PWG-TC<sub>1</sub> — P/C—139/52 z dnia 10.III.52 r., podpisano do druku dn. 14.III.52 r., druk ukończono 18.III.1952 r.

Nakład 16.445 + 55 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr.

Cena numeru 1 zł 80 gr.

Zam. 844. Druk „Dom Słowa Polskiego“, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. 3-B-15404